

**Az Alaptörvény 28. cikke szerinti jogértelmezés
megvalósulása a felsőbb bírósági büntetőjogi gyakorlatban**

Lukács Domokos

ELTE ÁJK

lukacs.dmks@gmail.com

Az Alaptörvény 28. cikke jelentős alkotmányos újítás a régi Alkotmányhoz képest, nemzetközi szinten is egyedülálló módszer mentén szabályozza a bírósági jogértelmezést. Tartalmilag az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok számára azt a követelményt támasztja, hogy a bíróságok jogszabályokhoz kapcsolódó nem normatív elemek, így a jogszabály preambulumát, illetve törvényalkotói indokolását vegyék figyelembe első sorban a jogértelmezésük során. Ezen túlmenően a józan ész, közjó, erkölcsös és gazdaságos cél jogon túli értékek figyelembevétele előtt is megnyitja az utat. Az Alaptörvény elfogadása után 10 évvel már érdemes áttekinteni az alkotmányos követelmény gyakorlatát, tekintettel arra is, hogy az Alaptörvény hetedik módosítása pár évvel ezelőtt további értelemezési követelményekkel bővítette a cikk tartalmát. A felsőbb bírósági gyakorlat elemzése abból az időszerről származik, hogy a "korlátozott precedensrendszer" bevezetésével a Kúria határozataira történő hivatkozások számának növekedése várható, ez indokolja, hogy visszamenőlegesen is főként ezen határozatok kerüljenek fókuszba. A büntetőjog területére szűkíteni a vizsgálatot végül – a területi korlátok mellett – azért releváns, mert a jogterületet jellemző kógens rendelkezések kiemelik, felértékelik a bírói jogértelmezés, "jogtalálás" szerepét, így az Alaptörvény 28. cikkének fontos alkalmazási területét lehet a büntetőjog területében azonosítani.